

Píšící senioři

Na internetových stránkách Domu dětí a mládeže hl. m. Prahy je „skryta“ kapitola pod názvem Dlouhomladí, která na rozdíl od úvodních stránek oslovuje společenství opačného věku, tedy seniory. Kromě jiného zde nabízejí kurzy právě pro ně. Jeden z nich má až éterický název: Kurz tvůrčího psaní. Jeho lektorkou je Katka Špronglová, které jsem položil několik otázek.

Jaký je obsah čili náplň tohoto kurzu?

Má kolegyně Karla Braunová, která už třetím rokem program Dlouhomladí organizuje, dala do propagačních materiálů tuto anotaci: „Kurz o tom, jak začít psát – vzpomínky, deník, rodinnou historii, volnou tvorbu. Předejte své zážitky papíru. Potěšíte své srdce i své blízké.“ Vyzvedla bych z této anotace tři slova, která velmi přesně vyjadřují náplň kurzu: psát, zážitky, potěšíte.

S jakou časovou dotací byl kurz naplánován?

Kurzy jsou vždy plánovány na celý rok a jsou rozdělené na jarní a podzimní běh (tak říkáme semestru), s přestávkou o letních prázdninách a v lednu. Hodinová dotace je daná v projektu, na který dostáváme dotaci od Magistrátu hl. m. Prahy. Mezi faktory, podle kterých se hodiny nastaví, patří charakter kurzu, dostupnost lektorů a prostor. U většiny kurzů je dotace 10–12 hodin za semestr. U kurzu tvůrčího psaní počítáme vždy dvě hodiny na setkání (stejně jako u malby, keramiky nebo zahradničení).

Co by absolvováním uvedeného kurzu měli jeho frekventanti umět, resp. co by si měli „odnést“?

U kurzů v programu Dlouhomladí obecně neočekáváme jasné výstupy, jak se ve vzdělávání uvádí. Cílem je poskytnout prostor k setkávání, učení se novému nebo sdílení známého. Absolventi kurzu tvůrčího psaní si,

doufejme, odnesou pocit z příjemného, tvůrčím způsobem stráveného času, hlubší vhled do vnímání kvalit textu a chuť psát: pro sebe, pro své blízké nebo pro veřejnost.

Jakým dalším vzdělávacím směrem by se měli ubírat?

To záleží jen a jen na účastnících samotných. Pokud skupina bude pokračovat, půjdeme dál i s náročností. Pokud přijdou noví, náplň kurzu se jim přizpůsobí a těm, kteří chtějí vyšší náročnost, můžeme pak doporučit kurzy pořádané někým jiným. Nebo se mohou vrhnout například na kurzy PC a naučit se grafické zpracování textu a obrazových příloh.

Dají se „vyšetřit“ nějaká specifika u seniorů, pokud jde o jejich motiv a touhu k dalšímu životnímu vzdělávání?

Třetím rokem se podílím na organizaci programu Dlouhomladí. Za tu dobu máme vyzorováno, že většinou jde o lidi s otevřenou myslí, kteří mají zájem se učit a hledat inspiraci, nejen ve smyslu akademickém. Nebo jsou prostě zvědaví či zvědaví. V některých případech byli rodinou či přáteli lidově řečeno mírně dotlačeni, zůstali a dalšího „donucování“ už není třeba.

Pavel Kyselák